ниті між нами тонкі й невидимі
прірва між нами глибока і темна
довго долали ми хащі задимлені
аж зрозуміли що це даремно
довго в’язали мости ліанні
аж дов’язали драбину в небо
аж зрозуміли в своїй нірвані –
небо вже зайве його не треба
небу давно вже час помирати
нам вже давно – починати жити
канатохідці ми і акробати
і спайдермени невидимих нитей